

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi
Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis
Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio
Decalogi Duabus distincta partibus**

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

Sacrilegium ex persona sacra, nu. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

quæ id iam cōscientia; nam in foro externo, si forte ad illud deducantur ejusmodi impudici tactus, cum sint vehementes conjectura de copula, facile feminam à legato repellent.

x *Sayr. t. 1. Cla. l. 8. c. 2. num. 8. l. Sans. ib. n. 39. a Caslr. t. 5. dis. 4. p. 13. §. 7. n. 20.*

Copulam non perficiens.

8. Dubitamus tertio, an fornicans incapta copula possit, & obligetur illam incaptam non perficere, quamvis adsit periculum effusionis seminis extra vas? sed de hac re dicam, §.

u *Infr. c. 3. §. 5. n. 16.*

Copula cum sponsa alterius.

9. Dubitamus quartò, an copula cum sponsa alterius de futuro, sit fornicatio, an adulterium? Respondeo, esse fornicationem, x quia per sponsalia nondum sponsus jus in sponsæ corpus consecutus est. contra, quia jus hoc consequitur ad matrimonium, siue consummatum, siue etiam tantummodo ratum, ideo tunc adulterium erit.

Ignorantia in fornicatione.

10. Dari posse ignorantiam invincibilem circa præceptum non fornicandi, saltem apud Barbaros, & incultos, probabile est, quia non admodum manifestè illud deducitur ex primis principijs luminis naturalis. lege citatos.

z l. *Azor. p. 2. li. 3. c. 9. r. 1. Fas. l. c. in dec. c. 1. n. 14.*

CAPVT SECVNDVM,

§. I.

De sacrilegio.

1. **I**N methodo sic a habes. Pergi- mus ad sacrilegium, quod duplex in hac materia est. Alterum quod contrahitur ex persona sacra, alterum ex loco sacro.

a *in Meth. exp. conf. li. 2. c. 7. §. 5.*

Sacrilegium ex persona sacra.

Quoad primum, quod est, quando aliquis, qui Deo per votum castitatis se consecravit, adhuc turpia quæcumque, v. g. mollitiem, fornicationem &c. non veretur admittere, certum est, ut ex Methodo cap. 1. §. 8, præsertim nn. 52. constat, non oportere explicare, an semel, an pluries castitatem voverit, quia id non addit differentiam specialem.

3. **Q**uestio igitur superest, an qui violat votum solemne castitatis, id explicare teneatur, an sit satis, sic fateri: violavi votum castitatis; quod est querere, an votum simplex, & solemne, (quod quidem solemne habent tum professi, tum Sacerdotes) differant specie?

4. Dico, esse probabilissimum, & tutumque in praxi, non differre specie, arque adeo solemnitate illam voti non esse necessario declarandam.

T 3

Ratio

Ratio est, quia utrumque votum eamdem Religionis virtutem aequè respicit.

b Sanc. li. 7. de matr. d. 27. n. 27. & lib. 5. in dec. c. 6. nu. 14.

Hinc Sacerdos non obligatur, in peccatis contra castitatem explicare sacerdotium, sed satis est, si dicat, se votum, castitatem violasse.

c Sanc. d. disp. 27. nu. 30. pag. li. 4. præc. Eccl. 2. c. 3. n. 5.

Hinc Episcopus, & Generalis ordinis Religiosi, ex hoc capite (nam si adesset aliorum scandalum, juxta supra dicta de scandalo, aperiendum esset) in fornicatione v. g. non obligatur manifestare, se esse Episcopum, se esse Generalem &c. satis erit, si votum tantummodo manifestet. Hinc Religiosus non est obligatus explicare, se vel Religiosum esse vel Sacerdotem, sed satis est, si explicet votum. Hinc femina soluta v. g. peccans cum Sacerdote, Diacono, Subdiacono, vel professo, vel habente vota bienij Societatis Iesu &c. sufficit, si dicat, se cum eo, qui voto obnoxius erat, peccasse. Ratio horum est eadem, quæ præcedenti número dicta est.

d Sanc. d. disp. 27. nu. 33. quidquid dicat pag. d. li. 4. c. 3. n. 8.

5. Sed jam exoritur alia difficultas, an qui habens votum castitatis, est causa inducens alios, ad turpiter peccandum, debeat suum tale votum explicare v. g. Petrus Sacerdos, vel Religiosus consilium dat, vel inducit Paulum & Antoniam nullo voto obstrictos ad illicitum congressum; debetne Sacerdos ille, cum eam inductionem fateatur, explicare, se esse Sacerdotem?

Respondeo, non debere: & ratio est, quia votum non videtur se extendere, nisi ad obligandum voventem, ne ipse in sua persona delectationes venereas admittat, non vero, ne alios ad easdem inducat; propriam enim, suamque castitatem promittit, non alienam.

e Sanc. l. 5. in decal. c. 6. num. 10. in simili.

6. Hic denique nota, novitium, qui nondum ulla vota emisit, non obligari, patefacere; se esse novitium, si forte peccet contra castitatem, quia donec vovent, novam speciem peccati non committit.

De peccato cum filia confessionis, an sit sacrilegium, explicandum Confessario; dixi superius §. 1. uu. 4.

Sacrilegium ex loco sacro.

7. Iam vero, quoad alterum genus in hac materia, quod est, quando in loco sacro ejusmodi turpia perpetrantur, sciendum est, per voluntariam pollutionem, seu seminis effusionem, quando notoria est, pollui Ecclesiam, & reconciliatione indigere. Certum autem est, copulam illicitam, & quamcumque illicitam seminis effusionem in loco sacro habitam, si sit notoria, superaddere peccato rationem sacrilegij, in confessione patefaciendâ.

8. Sed quid primò, quando copula est occulta? Respondeo, licet communior, & probabilior sententia sit, etiam tunc esse sacrilegium, tamen probabile etiam est, non esse, atque adeo in confessione minime explicandum. Ratio est, quia in tantum

est sa-